

LANCOFT (1) *sb m*

N pl lãnc(o)fty.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład); poza tym XVII w.: lanczoft, XVII(XVIII) w.: lanczawt, landszaft, XVIII w.: lanczaft s.v. lanczaft.

*Widok, krajobraz (z niem. Landschaft): Stoi miãfto nád rzekã Indã bãrzo wielkie [...]. Z tey ftrony málarz wolny może ie zryfowãc/ Y ná koltrynie podãc/ á cudnie zmãlowãc. Tãm lancofity wydãtne/ áni tãm mgły ftoiã/ Ani chmury po niebie z ługow fię tãm roiã. *KmitaSpit C3v.**

ZZie